

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
ФУРОСЕМІД
(FUROSEMIDE)

Загальна характеристика:

міжнародна та хімічна назви: furosemide; 4-хлор-N-(2-фурилметил)-5-сульфамойлантранілова кислота;

основні фізико-хімічні властивості: таблетки білого з кремуватим відтінком кольору;

склад: 1 таблетка містить фуросеміду 40 мг;

допоміжні речовини: лактоза моногідрат, крохмаль картопляний, кальцію стеарат, магнію стеарат.

Форма випуску. Таблетки.

Фармакотерапевтична група. Високоактивні діуретики. Прості препарати сульфамідів.

Код АТС С03С А01.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Сильнодіючий діуретик похідне сульфонамідів, ефект якого розвивається швидко. Механізм дії фуросеміду пов'язаний із блокадою реабсорбції іонів натрію та хлору у висхідному відділі петлі Генле; впливає і на звивисті каналці, причому цей ефект не пов'язаний із пригніченням карбоангідази або альдостероновою активністю. Препарат спричиняє виражену діуретичну, натрійуретичну, хлоруретичну дію. Збільшує також виведення калію, кальцію, магнію. Препарат знижує тиск наповнення лівого шлуночка, тиск у легеневій артерії, поліпшує роботу серця при серцевій недостатності; знижує системний артеріальний тиск.

Препарат рівною мірою ефективний при ацидозі та алкалозі. Діуретичний ефект при прийомі внутрішньо спостерігається через 20 - 30 хв, максимум дії препарату – через 1 - 2 години. Тривалість ефекту після одноразового прийому – 4 години.

Фармакокінетика. Після прийому внутрішньо фуросемід всмоктується з травного тракту, біодоступність становить 64%. Максимальна концентрація препарату в плазмі крові зростає з підвищенням дози, але час її досягнення не залежить від дози і варіює у широких межах залежно від стану пацієнта.

Зв'язування з білками (в основному з альбумінами) становить 91 - 99%. Фуросемід проникає через плацентарний бар'єр, виділяється з грудним молоком. Метаболізується у печінці, перетворюється головним чином на глюкуронід. Фуросемід та його метаболіти швидко виводяться нирками. Період напіввиведення – 1 - 1,5 год. З сечею виводиться протягом 24 години приблизно 50% прийнятої дози, при цьому протягом перших 4 годин – 59% всього препарату, що виводиться за добу. Решта виводиться з калом у незміненому вигляді.

Показання для застосування. набряковий синдром при хронічній серцевій недостатності, цирозі печінки, хронічній нирковій недостатності, гіпертонічний криз.

Спосіб застосування та дози. Фуросемід призначають внутрішньо до їди. Дози підбирають залежно від тяжкості захворювання і вираженості ефекту. Дорослим призначають по 40 мг (1 таблетка) 1 раз на добу зранку. При недостатній дії дозу збільшують до 80 - 160 мг на добу і більше. Після зменшення набряків призначають у менших дозах із перервою 1 - 2 дні. Максимальна добова доза становить 1 500 мг.

Для дітей віком 3 роки і старше середня добова доза, прийнята внутрішньо під час або після їжі, становить 3 - 4 мг на кг маси тіла за 1 - 4 прийоми, але не більше 40 мг на добу.

Найбільшу сечогінну дію Фуросемід виявляє у перші 3 - 5 діб прийому. Після зникнення набряків переходять на переривчасте призначення Фуросеміду – через день або 1 - 2 рази на тиждень.

Якщо дитина раніше не приймала Фуросемід або інші діуретики, не слід відразу призначати діуретик у

середній добовій дозі. Спочатку необхідно призначити діуретик у дозі $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{2}$ від середньодобової дози, а потім, якщо діуретичний ефект відсутній, дозу слід збільшити. Для дітей початкова доза становить 2 мг на кг маси тіла, за необхідності може бути підвищена на 1 - 2 мг на кг маси тіла.

Побічна дія. Можливі нудота, діарея, гіперемія і свербіж шкіри, гіпотензія, оборотне погіршення слуху, інтерстиціальний нефрит. Через посилений діурез можуть виникнути запаморочення, депресія, м'язова слабкість, спрага, гіперурикемія, урикозурія, гіперглікемія, порушення електролітного балансу (гіпокаліємія, особливо у хворих на цироз печінки, гіпонатріємія, гіпохлоремічний алкалоз), підвищення концентрації сечової кислоти в крові з розвитком нападу подагри в пацієнтів зі схильністю до цього. При появі побічних ефектів дозу фуросеміду необхідно зменшити або відмінити препарат.

Протипоказання. Підвищена чутливість до препарату (в тому числі до сульфонамідів); гострий гломерулонефрит, термінальна стадія ниркової недостатності, механічна непрохідність сечовивідних шляхів; печінкова недостатність, діабетична кома; порушення водно-сольового обміну (гіпокаліємія, гіпонатріємія, дегідратація, алкалоз); анурія, подагра, декомпенсований артеріальний або мітральний стеноз, виражена гіпотензія, панкреатит, цукровий діабет з порушенням толерантності до вуглеводів, червоний вовчак; перша половина вагітності; дитячий вік до 3 років.

Передозування.

Симптоми: дегідратація, зниження об'єму циркулюючої крові, артеріальна гіпотензія, електролітний дисбаланс, гіпокаліємія і гіпохлоремічний алкалоз, обумовлені діуретичним ефектом.

Лікування: специфічного антидота не існує. Терапія симптоматична.

Особливості застосування. З обережністю призначають препарат при тяжкій серцево-судинній недостатності, при тривалій терапії серцевими глікозидами, пацієнтам літнього віку з вираженим атеросклерозом. До початку лікування слід компенсувати серйозні електролітні розлади.

При лікуванні необхідно контролювати рівень електролітів, карбонатів, сечовини.

Лікування слід проводити на фоні багатого калієм дієти.

При збереженні олігурії протягом 24 год Фуросемід слід відмінити.

Вагітність і лактація.

У період вагітності у першій її половині препарат протипоказаний, у другій половині Фуросемід може застосовуватись тільки за суворими показаннями і короткий час, який встановлює лікар індивідуально. За необхідності прийому Фуросеміду у період лактації годування груддю слід припинити, оскільки препарат може проникати у грудне молоко (а також пригнічувати лактацію).

При застосуванні препарату не можна виключити зниження уваги, що важливо для водіїв та осіб, які працюють зі складними механізмами.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. При одночасному застосуванні Фуросеміду із серцевими глікозидами підвищується ризик розвитку глікозидної інтоксикації, при поєднанні з глюкокортикоїдними засобами – ризик розвитку гіпокаліємії.

Фуросемід потенціює дію міорелаксантів, антигіпертензивних препаратів. При одночасному застосуванні з аміноглікозидами, цефалоспоринами і цисплатином можливе підвищення їх концентрації у плазмі крові, що може призвести до розвитку нефро- і ототоксичних ефектів.

Нестероїдні протизапальні засоби можуть зменшувати діуретичний ефект Фуросеміду.

При одночасному застосуванні з Фуросемідом дія гіпоглікемізуючих препаратів може бути ослаблена. Одночасне застосування Фуросеміду з препаратами літію може призвести до посиленої реабсорбції літію у ниркових каналцях та появи токсичного ефекту.

Пробенецид підвищує концентрацію фуросеміду в крові.

Умови та термін зберігання. Зберігати в недоступному для дітей, сухому, захищеному від світла місці, при температурі 15⁰ С - 25⁰ С. Термін придатності – 4 роки.

Умови відпуску. За рецептом.

Упаковка. По 50 таблеток у пеналах.

Виробник. Філія ТОВ “Дослідний завод „ГНЦЛС”.

Адреса. Україна, м. Харків, вул. Воробйова, 8.